Dosarul nr. 5r-470/2026
4-26014742-12-5r-09022026

Hotărîre
în numele Legii

22 mai 2026 mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău (*sediul Buiucani*)
Instanța compusă din:
Președintele şedinţei, judecătorul, Liudmila Beșliu
Grefier: Iana Grahmez;
Cu participarea: agentului constatator Ciobanu Regina;
În lipsa: repreznetantului contestatarului ,,SRL Icab GROUP", Ploștnița Cristian;
Examinând, în ședință publică, contestația declarată de către Ploșnița Cristian în interesele ,,SRL Icab GROUP", împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria IPN01 nr.001852 din 23.12.2025, cât şi a deciziei agentului constatator din 20.01.2026, prin care ,,SRL Icab GROUP", a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 344 alin. (3) lit. d) Cod contravențional, instanța de judecată,-

c o n s t a t ă :

La 23.12.2025, agentul constatator din cadrul ISSPNPC, Știrbu Cristina a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria IPN01 nr.001852, prin care ,,SRL Icab GROUP", a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 344 alin. (3) lit. d) Cod contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 240 u.c., ceea ce constituie 12 000 lei, reținându-se că, ,,SRL Icab GROUP", utilizarea practici comerciale incorecte", pretins prin încasarea „din start" a unei sume duble în mărime de 6032 lei, contrar prevederilor contractuale.

În dezacord cu decizia agentului constatator, reprezentantul ,,SRL Icab GROUP", Ploșnița Cristian la 29.01.2026 a contestat-o în instanța de judecată, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare.

Reprezentantul ,,SRL Icab GROUP", Ploșnița Cristian fiind legal înștiințat despre locul, data şi ora examinării cauzei, în ședință de judecată nu s-a prezentat, astfel în temeiul art. 455 alin. (3) Cod contravențional, instanța a apreciat drept posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia. Cu remieterea copiei de pe hotărâre.

Agentul constatator Ciobanu Regina, a susținut integral procesul verbal cu privire la contravenție întocmit, solicitând respingerea contestației ca neîntemeiată.

Audiind poziția agentului constatator, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge contestaţia ca fiind neîntemeiată, reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 448 alin. (1) Cod contravențional, ”Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8)”.

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale, astfel, conform anexelor la caz, decizia de sancționare datează cu 20.01.2026, iar, contestația a fost depusă la data de 29.01.2026, norma legală precitată supra fiind respectată de către contestatar.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate.

Conform art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de acţiunea contravenţională.

În corespundere cu art. 14 alin. (1) din Codul Contravenţional, contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. (2) – contravenţia se consideră săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări.

În accepțiunea art. 440 alin. (1) din același Cod, constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate de colectare și de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei desfășurată de agentul constatator, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul Contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul-constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În speță s-a constatat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție, seria IPN01 nr.001852, „SRL Icab GROUP”, a fost recunoscută vinovată în comiterea

contravenției prevăzute de art. 344 alin. (3) lit. d) Cod contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 240 u.c., ceea ce constituie 12 000 lei, reținându-se că, „SRL Icab GROUP", utilizarea practici comerciale incorecte", pretins prin încasarea „din start" a unei sume duble în mărime de 6032 lei, contrar prevederilor contractuale.

Conform art. 14 alin. (1), (2) şi (3) din *Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor în vederea stopării şi combaterii practicilor comerciale incorecte*, persoanele sau autorităţile care, potrivit legii, au un interes legitim pot: să iniţieze o acţiune în instanţă; să sesizeze organul de control în domeniul protecţiei consumatorului, conform domeniului de competenţă, pentru ca acesta fie să decidă asupra reclamaţiilor, fie să iniţieze acţiuni în instanţă împotriva comercianţilor care au săvîrşit ori sînt susceptibili să săvîrşească practici comerciale incorecte.

Comercianţii, în cazul în care nu sînt de acord cu sesizarea, trebuie să prezinte dovezi privind incorectitudinea afirmaţiilor expuse în sesizare în legătură cu practica comercială întreprinsă şi sunt obligaţi, la solicitarea instanţelor judecătoreşti sau a organului de control în domeniul protecţiei consumatorului, conform domeniului de commpetenţă, să le pună acestora la dispoziţie documente probatoare.

În cazul în care documentele specificate la alin. (2) nu sînt prezentate într-un termen rezonabil, dar nu mai mare de 15 zile calendaristice, şi/sau dacă sînt recunoscute insuficiente, afirmaţiile expuse în sesizare se consideră fondate.

În condiţiile expuse, acţiunile „SRL Icab GROUP" alcătuiesc elementele contravenţiei prevăzute de art.344 alin.(3) lit. d) Cod contravenţional - *utilizarea de către comerciant a practicilor comerciale incorecte (înşelătoare) care denaturează sau sunt susceptibile să denatureze în mod esenţial comportamentul economic al consumatorului mediu la care ajung sau căruia li se adresează ori al nembrului mediu al unui grup, în cazul cînd practicile comerciale sînt adresate unui anumit grup de consumatori.*

În raport cu argumentele invocate de contestator, instanţa reţine că regimul juridic aplicabil practicilor comerciale incorecte este reglementat expres de Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecţia consumatorilor, act normativ care transpune standardul de protecţie a consumatorului în materia raporturilor dintre comerciant şi consumator şi stabileşte atât definiţia conduitei interzise, cât şi mecanismele de constatare şi sancţionare a acesteia.

Potrivit art. 14 alin. (1), (2) şi (3) din Legea nr. 105/2003, orice persoană sau autoritate care are un interes legitim este în drept să sesizeze organul de control sau să iniţieze acţiune în instanţă în vederea stopării şi combaterii practicilor comerciale incorecte, iar comerciantul sesizat este ţinut să prezinte probele care confirmă corectitudinea informaţiilor şi a practicii sale comerciale. Norma instituie în mod expres o obligaţie de cooperare a comerciantului cu autoritatea de control, inclusiv prin punerea la dispoziţie a documentelor relevante, la solicitare, în scopul verificării legalităţii conduitei comerciale.

În acelaşi timp, legiuitorul a prevăzut un mecanism probator specific acestei materii, în sensul că neprezentarea documentelor solicitate într-un termen rezonabil, care nu poate depăşi 15 zile calendaristice, ori prezentarea unor probe considerate insuficiente de către organul de control, atrage consecinţa prezumării ca fondate a afirmaţiilor din sesizare, ceea ce reflectă opţiunea legiuitorului pentru un regim probatoriu special, justificat de dezechilibrul structural dintre consumator şi comerciant în ceea ce priveşte deţinerea informaţiilor şi a documentelor relevante.

Din această perspectivă, instanţa reţine că susţinerile contestatorului privind pretinsa lipsă de probe nu pot fi analizate în mod izolat, ignorând cadrul legal menţionat, întrucât sarcina probei în materia practicilor comerciale incorecte nu este una exclusiv pasivă a autorităţii, ci este partajată în mod expres de lege, comerciantul având obligaţia de a demonstra caracterul corect al practicii sale atunci când aceasta este contestată.

O asemenea regulă este în deplin acord şi cu jurisprudenţa constantă a Curţii Supreme de Justiţie, care a statuat în mod repetat că în materia protecţiei consumatorilor sarcina probei este inversată sau, cel puţin, împărţită, tocmai pentru a asigura efectivitatea protecţiei consumatorului şi pentru a evita golirea de conţinut a normelor de drept material (a se vedea, cu titlu de principiu, practica judiciară privind aplicarea Legii nr. 105/2003 şi interpretarea obligaţiei de transparenţă şi informare a comerciantului).

În cauza dedusă judecăţii, din materialul administrativ rezultă existenţa unui contract de locaţiune, a unor plăţi efectuate de consumator, precum şi a unei diferenţe între suma contractată şi suma efectiv percepută, aspecte care, coroborate cu lipsa unei justificări clare, transparente şi documentate a acestei diferenţe din partea comerciantului, sunt suficiente pentru a contura existenţa unei practici comerciale susceptibile de a denatura comportamentul economic al consumatorului mediu.

Sub aspectul încadrării juridice, instanţa reţine că art. 344 alin. (3) lit. d) din Codul contravenţional sancţionează expres utilizarea de către comerciant a practicilor comerciale incorecte, inclusiv înşelătoare, definite ca acele practici care, prin acţiune sau omisiune, induc sau sunt susceptibile să inducă în eroare consumatorul mediu şi să îi afecteze decizia economică. Noţiunea de „consumator mediu” este una obiectivă, consacrată atât în legislaţia naţională, cât şi în cea europeană în materia protecţiei consumatorilor, şi presupune aprecierea conduitei prin prisma unui consumator rezonabil informat, atent şi prudent, nu a unui consumator idealizat sau, dimpotrivă, neavizat.

Or, în situaţia în care comerciantul nu a prezentat în mod complet şi coerent documentele justificative privind structura sumei încasate, nu a explicat diferenţele dintre sumele contractate şi cele efectiv percepute şi nu a probat existenţa unor clauze contractuale care să justifice aceste diferenţe, instanţa constată că sunt întrunite elementele materiale ale contravenţiei reţinute, în sensul existenţei unei conduite

comerciale apte să genereze confuzie şi să afecteze decizia economică a consumatorului.

În consecinţă, în lumina dispoziţiilor Legii nr. 105/2003, ale art. 344 alin. (3) lit. d) din Codul contravenţional, precum şi a principiilor dezvoltate în practica judiciară a Curţii Supreme de Justiţie privind protecţia efectivă a consumatorului şi obligaţia de transparenţă a comerciantului, instanţa reţine că fapta imputată SRL „Icab Group" a fost corect încadrată juridic, iar argumentele contestatorului privind inexistenţa elementelor contravenţiei nu pot fi primite, întrucât ignoră regimul probator special aplicabil în materia practicilor comerciale incorecte şi obligaţia legală a comerciantului de a dovedi corectitudinea propriei conduite comerciale.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, ceea ce confirmă că, încheierea procesului - verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare sunt temeinice.

Din probele înscrise la cauză, se stabileşte cu certitudine că, agentul constatator, a dispus pornirea procesului contravenţional în privinţa SRL „Icab Group" în temeiul art.344 alin.(3) lit. d) Cod contravenţional, concomitent nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenţiei imputate contestatarului.

Astfel, instanță de judecată reține că vinovăția lui SRL „Icab Group" de comiterea contravenției prevăzute de art. 344 alin (3) lit.d) Cod contravențional este probată prin seria de probe anexate la materialele cauzei în susținerea procesului-verbal și cercetate nemijlocit în ședința de judecată.

Totodată instanța reține drept declarative argumentele invocate în contestație, nefiind susținute de careva probe.

Or, din analiza coroborată a probatoriului prezentat, administrat în cauză, rezultă că acţiunile SRL „Icab Group" au fost corect încadrate în prevederile art. 344 alin. (3) lit. d) Cod contravenţional, reprezentând practici comerciale incorecte înşelătoare, considerate ca fiind omisiuni înşelătoare, fiind întrunite elementele constitutive ale acestei contravenţii atât sub aspectul laturii obiective, cât şi sub aspectul laturii subiective.

Reieșind din motivele de fapt constatate, instanța a concluzionat că, fapta contravențională prevăzută de art. 344 alin (3) lit.d) Cod contravențional a fost probată în conformitate cu reglementările legale, ca fiind săvîrșită de către SRL „Icab Group" și din acest motiv procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi menținut ca fiind întocmit în urma unei analize multilaterale și coerente a tuturor probelor, legăturii între ele și cu respectarea drepturilor persoanei atrase la răspundere contravențională.

Totodată, instanţa de judecată reţine că nu există nici una din circumstanţele care înlătură procesul contravenţional sau răspunderea contravenţională stipulate de art. art. 16, 19-27, 30-31, 441 al Codului contravenţional, în special la această etapă.

Astfel, instanţa de judecată consideră că nu există nici un temei de a anula procesulverbal și deciziei de sancționare emise în baza acestuia.

Concomitent, instanţa de judecată reţine că pentru contravenţia comisă contravenientului i-a fost stabilită sancţiune în limitele prevăzută de Lege.

Deci, constatând şi elucidând circumstanţele descrise mai sus, instanţa de judecată găseşte că contestaţia SRL „Icab Group” urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. art. 394-395, 400, 448, 462-463 al Codului Contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge contestația declarată de Ploșnița Cristian în interesele „SRL Icab GROUP”, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria IPN01 nr.001852 din 23.12.2025, cât şi a deciziei agentului constatator din 20.01.2026, prin care „SRL Icab GROUP”, a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 344 alin. (3) lit. d) Cod contravențional, *ca fiind neîntemeiată.*

La data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, materialele cauzei contravenţionale în original să se substituie prin copie, iar originalele acestora să se restituie organului abilitat.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecătorul ***Liudmila Beșliu***